

religger fra Regjeringens Side, forandrer væsentlig Hjælpesskatten, men det har dog taget alle Classer af Næringsdrivende med, derved at Enhver af dem kommer til at svare Noget i Skat, uagtet Mindre end hidtil. Jeg har tilladt mig at tiltræde Forslaget under Nr. 13; jeg kan ikke nægte, at jeg havde nogen Betænkelighed derved, navnlig af den Grund, at der ikke for Tiden er nogen Lov for det øvrige Land, hvor efter man kan hæve Skat af en Persons Indtægter, som boer udenfor en Commune, men som erholder en Indtægt og har Eiendom i Kommunen. Jeg vilde i saa Henseende gjerne have en Erklæring, fra den høitagtede Indenrigsminister. Forsaavidt Forslaget under Nr. 18 skulde blive vedtaget, vilde Regjeringen da opfatte sit Forhold til Skatten i det øvrige Land paa anden Maade end hidtil, saaledes at ligesom Kjøbenhavn kom til at kræve Skat af en Indtægt, der falder i Kjøbenhavn, medens Vedkommende boer uden derved, saaledes kunne ogsaa de andre Communer i Landet hæve Skat af den Indtægt, som falder der, naanseet at Vedkommende boer andesteds. Det har jo hidtil været overladt til Administrationens Fortolkning, hvorvidt man skulde være berettiget til at opkræve Formue- og Veilighedsstat eller ikke af Udenbysfolk; hidtil have alle Resolutioner, saavel fra det gamle Cancelli som fra Indenrigsministeriet, gaaet i den Retning, at man ikke kunde kræve Skat af dem, og kan man ikke det, saa kan jeg ikke nægte, at der opstaaer et Misforhold mellem Kjøbenhavn og det øvrige Land. Naar man imidlertid indfører denne Skat, saa anseer jeg det for absolut nødvendigt at vedtage de af Udvalgets Fleertal under Nr. 17 og 18 stillede Vædringsforslag, som gaae ud paa, at den beskattede halve Indtægt ikke kan beskattes i en anden Commune. Jeg seer ikke, at det paa nogen Maade kan gaae an, at man to Gange fordvæler Skat af den samme Indtægt; der vilde næppe være noget Middel, hvorved man kan gjøre denne Skat i høit Grad forhadt, som var stærkere end det, at man hindrer Folk at boe, hvor de ville; hvis de f. Ex. ønskede at boe udenfor Bihyn, deels fordi Hunsleien var billigere, deels af Sundhedshensyn eller af andre Hensyn, skulde man saa lægge dem væsentlige Hindrin-

ger veien derfor, ved først at beskatte den Indtægt, der falder her, medens den anden Commune, hvor de komme til at boe, ogsaa kom til at tage Skat; jeg kan ikke antage, at dette vilde være rigtigt, da de saa kom til at betale Skat af samme Indtægt to Gange; vi skulde ikke paa den Maade fra første Færd af gjøre Skatten forhadt. Lader os ikke fordre, at en Mand skal betale dobbelt, hvor han hidtil ikke har betalt mere end enkelt; det er aabenbart urigtigt, at en Mand, fordi han af Sundhedshensyn har sin Bolig paa et andet Sted, særlig skulde blive beskattet. Grunden, hvorfor jeg troede, at man overhovedet kunde gaae ind paa at beskatte Folk, der boe udenfor Bihyn, det er den, at der virkelig er Udgifter, som afholdes af Kommunen, hvoraf Vedkommende, som har Forretninger der, uagtet han ikke boer i den, tillige kan have Fordeel. De Udgifter, der nu opkræves ifølge Hjælpesskatten, opkræves navnlig til Administrationen, til Politivæsenet og til Skolevæsenet, og hvad der vilde komme til, naar Indkomstskatten indførtes, det vilde være til det forstærkede Politi; til det nye HOSPITAL og til Bidstrup; det kan ikke nægtes, at den, der boer udenfor Bihyn, men har sin Vædrift der, har en ligesaa stor Fordeel af den bethdelige Virksomhed; som Politimagten udfolder i Kjøbenhavn, som den, der boer i Bihyn, det er altsaa billigt, at han kommer til at bidrage dertil; men han har ikke paa samme Maade Fordeel af de øvrige Goder, som opnaaes f. Ex. af Skolestaten; har han sine Børn i en anden Commune, saa ville de som oftest gaae i Skole der, hvor han boer og beskattes, og derfor er det rimeligt, at han kun beskattes af den halve Indtægt, og at Kommunen, hvis Goder han nyder, beskatter den anden Halvdeel; det er ikke i sin Orden, at han kan beskattes begge Steder, paa det første Sted af det Halve og paa det andet Sted af det Helt. Med Hensyn til de Udtryk, der ere brugte i Udvalgets Vædringsforslag under Nr. 13, skal jeg til det, der er blevet nævnt af den ærede Minister, endnu stille det Spørgsmaal til den ærede Ordfører, om han f. Ex. vilde betragte Overretsassessorerne og Høiesteretsassessorer som indbefattede derunder; jeg antager ikke, at det vil kunne siges, at deres Embeder ere com-